

Dosarul nr. 2ra-1763/18

Instanța de fond: Judecătoria Buiucani, mun. Chișinău – O. Parfeni

Instanța de apel: CA Chișinău – A. Minciuna, V. Mihaila, V. Sîrbu

ÎNCHEIERE

12 septembrie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Tatiana Vieru
Mariana Pitic
Maria Ghervas

examinând admisibilitatea recursului declarat de către Ruslan Munteanu,
în cauza civilă la acțiunea Iuliei Ceainac împotriva lui Ruslan Munteanu cu
privire la apărarea dreptului de vecinătate, demolarea construcțiilor ilegale și
încasarea cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei din data de 21 martie 2018 a Curții de Apel Chișinău, prin
care s-a respins apelul declarat de către Ruslan Munteanu, s-a menținut hotărârea
din data de 01 noiembrie 2016 a Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău,

constată:

La 18 decembrie 2014 Iulia Ceainac a depus cerere de chemare în judecată,
cu concretizările ulterioare, împotriva lui Ruslan Munteanu, prin care a solicitat
apărarea dreptului de vecinătate, înlăturarea obstacolelor și demolarea
construcțiilor neautorizate. (f.d. 2,10-12,65-66, vol. I)

În motivarea acțiunii reclamanta a indicat că aceasta deține cu drept de
proprietate $\frac{1}{2}$ cotă - parte din terenul cu numărul cadastral xxxxx, situat în mun.
Chișinău, or. Durlești, str. xxxxx. Pe terenul respectiv sunt mai multe construcții,
dintre care casa de locuit cu numărul cadastral xxxxx, care-i aparține cu drept de
proprietate 1,0 cotă – parte.

Ruslan Munteanu deține cu drept de proprietate terenul numărul cadastral
xxxxx și casa de locuit cu numărul cadastral xxxxx, situate în mun. Chișinău, or.
Durlești, str.xxxxx.

În vara anului 2013 Ruslan Munteanu a început construcția gardului din
blocuri de piatră, care desparte gospodăria lui de a Iuliei Ceainac, iar ulterior de-a
lungul gardului a început construcția anexelor la casă și a șurelor.

Iulia Ceainac a menționat că de la începutul lucrărilor s-a adresat către Ruslan
Munteanu de a suspenda executarea lucrărilor, ori aceste lucrări sunt efectuate pe
terenul său, ceea ce constituie o încălcare fundamentală a dreptului său de
proprietate. Totodată, despre încălcările admise de către Ruslan Munteanu a
informat și organele abilitate.

Inspekția de Stat în Construcții prin procesul – verbal nr. 0002189 din 08
noiembrie 2011 cu privire la contravenție, a constatat că Ruslan Munteanu a
executat lucrări de reconstrucție a casei de locuit cu construcția anexelor A1, A2, a
teraselor a1, a2 și a3, șurei 2(02), 3(03) în lipsa autorizației de construire. Totodată,

fiind emisă prescripția nr. 0004973 privind sistarea lucrărilor de construcții, până la obținerea autorizației de construire.

Prin hotărârea Judecătoriei Rîșcani mun. Chișinău din 15 decembrie 2014 Ruslan Munteanu a fost recunoscut vinovat în comiterea contravenției prevăzute de art. 179 Cod contravențional, procesul fiind încetat în legătură cu expirarea termenului de atragere la răspundere contravențională.

Reclamanta a mai menționat că toate construcțiile executate de către Ruslan Munteanu se întind de la un capăt al gardului la altul, acesta neavând acces la spatele casei, decât pe terenul ce-i aparține Iuliei Ceainac. Mai mult, construcțiile date sunt executate cu încălcarea hotarului, parțial pe terenul care îi aparține reclamantei, astfel fiind încălcate normele sanitare, care nu admit careva construcții decât la o distanță nu mai mică de 3 metri de la gard.

Astfel, pe parcursul executării lucrărilor Ruslan Munteanu intră fără permisiune și în mod abuziv în curtea sa, unde și-a instalat schelele pentru montarea acoperișului. Mai mult, acesta nu a întreprins nici o măsură pentru prevenirea scurgerii apei de pe acoperiș, sub casa acesteia, ceea ce de asemenea constituie o încălcare a normelor legislative.

Iulia Ceainac a indicat că în urma scurgerii apei de pe acoperișul casei pârâtului pereții casei acesteia sunt umezi, iar din exterior se deteriorează, ceea ce poate duce la slăbirea fundamentului casei, cât și demolarea acesteia. De asemenea, în șura construită ilegal sub geamurile casei sale, acesta crește animale, iar tot mirosul neplăcut intră în casa acesteia, ceea ce îi creează un disconfort, iar toată mizeria vine în ograda casei.

Prin hotărârea din data de 01 noiembrie 2016 a Judecătoriei Buiucani, municipiul Chișinău s-a admis cererea de chemare în judecată declarată de către Iulia Ceainac, s-a obligat Ruslan Munteanu să demoleze construcția anexa lit. A1 - cu suprafața de 40,7 m.p. și construcția șură lit. 03(3) - cu suprafața de 24,4 m.p., construite neautorizat pe linia de hotar a terenurilor cu numărul cadastral xxxxx, situat în mun. Chișinău, or. Durlești, str. xxxxx, ce aparține cu drept de proprietate Iuliei Ceainac și numărul cadastral xxxxx situate în mun. Chișinău, or. Durlești, str. xxxxx, ce aparține cu drept de proprietate lui Ruslan Munteanu. (f.d. 204, 209-213, vol.I)

Curtea de Apel Chișinău prin decizia din data de 16 martie 2017 a respins apelul declarat de către Ruslan Munteanu, a menținut hotărârea Judecătoriei Buiucani, municipiul Chișinău din 01 noiembrie 2016. (f.d. 244, 245-251, vol.I)

La 21 martie 2017 Ruslan Munteanu a depus cerere de revizuire, solicitând admiterea acesteia, casarea hotărârii Judecătoriei Buiucani municipiul Chișinău din 01 noiembrie 2016 și deciziei Curții de Apel Chișinău din 16 martie 2017, cu remiterea cauzei la rejudecare. (f.d. 3-5, vol. II)

Prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 08 iunie 2017 cererea de revizuire a fost respinsă ca inadmisibilă. (f.d. 25-30, vol. II)

Curtea Supremă de Justiție prin decizia din 09 august 2017 a respins recursul lui Ruslan Munteanu, a menținut încheierea Curții de Apel Chișinău din 08 iunie 2017. (f.d. 52- 56, vol. II)

Ruslan Munteanu la 12 iunie 2017 a declarat recurs împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 16 martie 2017, solicitând admiterea recursului, casarea hotărârii Judecătoriei Buiucani, municipiul Chișinău din 01 noiembrie 2016 și

deciziei Curții de Apel Chișinău din 16 martie 2017, cu remiterea cauzei la rejudecare. (f.d. 38-40, vol. II)

Prin decizia Curții Supreme de Justiție din data de 25 octombrie 2017 s-a admis recursul declarat de către Ruslan Munteanu, s-a casat decizia instanței de apel cu remiterea cauzei a rejudecare. (f.d. 64-71, vol. II)

După rejudecare Curtea de Apel Chișinău prin decizia din data de 21 martie 2018 a respins apelul declarat de către Ruslan Munteanu, a menținut hotărârea Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din data de 01 noiembrie 2016. (f.d. 08, 109-119, vol. II)

Împotriva deciziei instanței de apel, la data de 17 mai 2018 Ruslan Munteanu a depus recurs, prin care a solicitat admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe, cu remiterea cauzei la rejudecare la instanța de fond. (f.d. 124-127, vol. II)

În motivarea recursului Ruslan Munteanu a indicat că instanța de apel nu s-a pronunțat asupra motivelor invocate în cererea de apel, respingând apelul printr-o declarație generală, reflectând selectiv concluzii arbitrare.

În conformitate cu art. 434, alin. (1) al Codului de procedură civilă recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Curtea de Apel Chișinău a pronunțat decizia contestată la data de 21 martie 2018, recursul declarat de către Ruslan Munteanu la 17 mai 2018, este depus în termen.

Examinând temeiurile de admisibilitate ale recursului în raport cu materialele cauzei civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia, că recursul declarat de către Ruslan Munteanu, este inadmisibil din următoarele considerente.

Verificând motivele de casare, invocate în recurs, completul Colegiului atestă, că recurentul indică argumente ce țin de dezacordul cu felul în care instanțele de judecată au apreciat înscrisurile probatorii și au constatat circumstanțele cauzei. Nu pot fi reținute ca temei de admisibilitate aceste argumente, deoarece țin de reaprecierea probelor, fapt inadmisibil în recurs.

Conform regulilor din Secțiunea a 2-a din Capitolul XXXVIII al Codului de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Recursul exercitat conform secțiunii a 2 - a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procesual, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Astfel, completul Colegiului constată, că argumentele invocate în recurs nu pot constitui temei de casare a deciziei recurate, or, acesta nu se încadrează în cele expres stabilite la art. 432, alin. (2), (3) și (4) al Codului de procedură civilă.

În conformitate cu prevederilor art. 432, alin. (1) al Codului de procedură civilă părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procesual.

Aliniatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate

sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433, lit. a) al Codului de procedură civilă cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432, alin. (2), (3) și (4).

Totodată, potrivit jurisprudenței CEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri, pe când în recursul declarat de către Ruslan Munteanu, asemenea aspecte nu se regăsesc.

În speță, completul Colegiului menționează, că recursul în cauză conține obiecții de fapt și de drept, care deja au fost studiate și verificate de către instanțele de judecată, primind o apreciere corespunzătoare.

În consecință, nu există aparența unei încălcări a dreptului recurentului la soluționarea tuturor argumentelor cu privire la judecarea cauzei în apel, în modul în care este garantat de art. 6 § 1 al Convenției.

Drept urmare, se reține că argumentele invocate în recurs nu pot constitui temei de admisibilitate a recursului, deoarece nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normei de drept material sau a normei de drept procesual, așa cum formal invocă recurentul și, respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Din considerentele menționate instanța de recurs ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către Ruslan Munteanu, inadmisibil.

Conform celor expuse, în temeiul art. 431, alin. (1) și (2), art. 433, lit. a), 440, alin. (1) și (1¹) ale Codului de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Recursul, declarat de către Ruslan Munteanu, se consideră inadmisibil.
Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Tatiana Vieru

judecătorii

Mariana Pitic

Maria Ghervas